

ДІЛО

<p>Виходить що-дня рано крім понедіків.</p> <p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 18., II. пов.</p> <p>Конто пост. швед. 26.726.</p> <p>Адреса тел.: „Діло—Львів“.</p> <p>Число телефону 261.</p> <p>Рукориси редакції не повертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині:</p> <p>місячно . . . . . 2.75 К. квартально . . . . . 8.— піврічно . . . . . 16.— річно . . . . . 32.—</p> <p>у Львові (без доставки): місячно . . . . . 2.60 К. квартально . . . . . 7.— піврічно . . . . . 14.— річно . . . . . 28.—</p> <p>За зміну адреси платять ся 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень:</p> <p>Сторінка постійна, довжиною 40, в розмірах 40, у розмірах 800, в редакційній часті 1 К. Показована при вказанні і стручки 1.00. Некльована сторінка 1 К. Спеціальна плата за окремі уставки . . . . .</p> <p>Одні українські центри у Львові 10 с. на провінції 12 с.</p>
--	--	---

Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 14. лютого 1917.

Факт безсумнівний, що підчас війни зросла цікавість до книжок: не тільки стрілецькі рови і шпигали жадають книжок, але і сі, що лишили ся дома, хваляють за книжки частіше, ніж перед війною. Але хоч поплат на книжку зріс, книгарська продукція сильно упала. Німецькі книгарі і бібліотекарі доказують се цифрами. В 1913 р. книгарських новостей появило ся в Німеччині коло 35,000, в 1914 р. продукція упала вже о 16 проц., в 1916 р. нових видав було вже тільки 20,000.

Завезад не всюди був однаковий. Майже на половину упала продукція географічних книжок і карт. Се дивне, бо вкелі географічна карта не була таким бажаним артикулом, як тепер, — толкувати се можна тим, що поодинокі карти виходять у васшм накладі ніж попередно. Таксамо на половину упала продукція, видана в медицині і гвізени, — і се знов вражає, бож ніколи лікарська штука не мала такого поля попиту, як тепер. Пояснюють се тим, що хоч воєнні хороби вають багато матеріалу, то науковий досвід у тепершніх відносинах не може поступати вперед. Також книжок про сільське і демашне господарство виходить менше, хоч зросла незачайно видати, присвячені питанням виживленя. Натомість треба піднести, що теологія, з помічними галузями по невеликим занепаді 1914 р., знов у 1915 р. мала вищу продукцію ніж 1913 р. Сама теологічна наука, правда, не розвиваєть ся, але душпастирська практика була дуже діяльна підчас війни і нар. проповіді і молитвенники розходять ся дуже широко. В правничих науках застій не був надмірний, бо воєнні комплікації дуже відбили ся на праві і до нових законів треба нових коментарів і пояснень; таксамо справа воєнних відшкодовань, інвалідів і под. на широку літературу. Шкільні видавництва зменшили ся, але причиною тут в не зменшене запотребованя, а радше оцадність, що не позволяє друкувати нових накладів. Навіть бетристка втрачала що-до числа видавництва — зате вірадинні явищє в се, що тепер читають ся більше класичні річи ніж літературні новини, нераз нерівної вартости. Наукові інституції майже цілком заісчили свої видава, — се треба почислити до пасивів війни. Натомість популярна література в деяких областях тішть ся успіхом, особливо історично політичні твори, полемічні писаня і воєнні памфлети; на жалі тільки деякі з тих творів мають дійсну вартість.

Книжка подорождала значно, але се не є верешкою в її поширеню, читачі купують і дорожші книжки, як тільки вони їх интересують. Заерхня форма книжки підчас війни не змінила ся на гірше, а радше поправилась ся. Публіка є що до цього досить вибаглива. Зріст естетичного смаку і критичних вимог до книжки се основа, на яких можна буде будувати во війні.

Все те відносить ся до книгарського ринку в Німеччині. Українські видавництва мають ще тяжші умови, ніж західні, тому й занепад більший. Було би интересно, щоба наші дослідники в області бібліографії звернули ту важну справу не тільки з фахового, бібліографічного, але й з ширшого і громадянського ставовища.

Справа катеринославської організації української с.-д. партії.

Відень 11. лютого 1917.

Як доносить „День“ із Одеси, воєнно-окружний суд у справі катеринославської організації української соціально-демократичної робітничої партії засудив управителя каси хорих закладу Шодура Романченка і селян Вирву і Дубового на 4 роки каторги. Трьох обвинених суд увільнив.

Ф. К.

Закритє катеринославської „Просвіти“.

Відень 11 лютого 1917.

Московське „Русское Слово“ з дня 21 січня с. р. доносить з Петрограду:

Нині міністер ви. спр. А. Д. Протопопов одержав телеграму від катеринославського губернатора, який повідомляє, що він признав конечним закрити українське товариство „Просвіта“. Розпорядок закрити товариство губернатор уже видав. Мотиви закрити в телеграмі не подані.

Ф. К.

† ПЕТРО ОГОНОВСЬКИЙ.

Перед двома днями подали ми коротку вістку, яку одержали вже по закінченю числа, про смерть Петра Огонівського. Ся вістка викликала безперечно глибоке вражєнє в широких кругах нашого громадянства, бо Покійний належав до гурту тих діячів нашого старшого покоління, яких треба назвати творцями нашого національного життя в Галичині.

Пок. Петро Огонівський уродив ся 20. липня 1853 р. в Чагрові рогатинського повіту, де його батько був парохом. До гімназії ходив у Бережанах, на університет у Львові й Відні. В 1879 р. зложив учительський іспит і став заступником учителя в IV. гімназії у Львові; в 1885 р. перейшов до української гімназії у Львові, в якій працював майже 30 літ, аж до емеритури.

Подібно, як два брати Покійного, Омедян і Олександр, що як професори львівського університету і визначні діячі на полі науки і громадянського життя покладали великі заслуги, — так само і пок. Петро Огонівський вже як студент університету почав брати діяльну участь в публічному життю. У Львові належав до акад. тов. „Дружний Ліхвар“, у Відні належав до „Січ“, де був членом виділу, секретарем і головою. На ті часи припадають переслідуваня українських студентів за соціалізм; сі часи в „Січ“ азіановаз Покійний у своїх записках. Описав тов. о „Січ“ іменувано його своїм почесним членом. У Львові працював довгі літа в ім'я ді тов. „Просвіта“, як касир і контролєр. За

діяльність в тов.-і іменовано його в 1892 р. почесним членом „Просвіти“. В 1906 р. вибрано його головою „Просвіти“ і на сім найвишнім становищі в тов-і працював він до 1912 р. Про ріжнородність громадянських інтересів Покійного свідчить хоч-би те, що належав він до ініціаторів заложеня ремічного тов. „Зоря“. Побіч праці в „Просвіті“ працював також в Наук. Тов-і ім. Шевченка, де належав довгий час до виділу. При реорганізації тов. а в наукове вибрано його дійсним членом тов. а в математично-природо-лісно-лікарській секції. Занятий працею в товариствах, а при тім слабкого здоровля, не міг Покійний розвинути усіх своїх сил для наукової праці і займав ся в сій області головно укладанєм підручників математики для середніх шкіл.

Слабовитий, тихої і доброї вдачі, роботящий і звичливий, сдчав собі Покійний симпатії всіх, з ким мав зносини, як в школі між учителями й учениками так і на громадянській роботі.

Покійний здавна був хорий на груди і тільки стараний спосіб життя держав його при якій такій здоровлю. Нарешті сеї зми слабкий організм таки не видержав, і Покійний мусів на чужині розпрощати ся з світом.

Честь його пам'яті!

Жалібне засіданє Головного Виділу Товариства „Просвіта“ з причини смерти бл. п. Петра Огонівського, довголітнього голови і почесного члена Товариства „Просвіта“, відбуло ся ві второк, дня 13 с. м. Провідник засіданя Впр. о. Т. Лежогубський, схарактеризувавши Покійника як чоловіка на скрізь праведного і чесного, чоловіка, що не мав в життю ворога, підніс його надзвичайні заслуги в розвитку Товариства „Просвіта“. Працював тут довгий ряд літ спершу як член Головного Виділу, а оцісля як Голова Товариства.

Присутні члени вислухали промови стоячи. Щоби пошанувати пам'ять Покійного, повзаян при-утні члени отсі узхвали: висісти чорну хоругву на домі Товариства, видати посмертні п'якати, вислати кондольнийне письмо родній, відправити заупокійне Богослужєнє, умістити житєпись Покійного разом з портретом в калєндарі „Просвіти“ на рік 1918 і зробити з сього відбитку, а акціи порішено в засаді утворити з власних фондів Товариства стипєндійну фундацію ім. Петра Огонівського для студентів університету, з угаляденєм студентів, що віддають ся студіям науки математики і фізики.

Українська академічна гімназія у Львові уладжує в п'ятницю 16 с. м. о 8-ій год. рано в Преображенській церкві поминальне Богослужєнє за упокій бл. пам'яті професора Петра Огонівського, на яке запрошуєть ся українську громаду.

Тайне політичне товариство в Японії.

Японія й Америка.

Берлінські дзєвники доносять за російськими, що на зборз тайної японської партії „Ongyouha“ провідник партії Тома заявив, що Японія мусить старати ся виганути з теперішнього політичного й війскового положєня як найбільшу користь. В сій шлі повинна партія підперти змаганя теперішнього президента міністрія Терашіа, який знає, чого хоче, і рішєнний безоглядно йти до своїх цілє. Особи, які не хотіли би ставити тепер остро японсько-американського питання, мусять бути усунєні.

Щоби зрозуміти значінє сього донєсеня, треба зазначити, що „Ongyouha“ є тайне політичне товариство, яке числить 10,000 членів, що готові в імє патріотизму на все, навіть на убийство політичних противників і власну смерть. Провідником сього товариства є Тома. Оружя, яким він воює, є політичне вбийство. Мі-

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Пяткова система“.

На необхідну потребу удержана 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тим дорожші і важливіші для української справи, кінечні як найкорші і найобильніші жертви.

Спиридон Губчак, директор Тов. „Віра“ в Перемишлі 100 К.: п. Дра Михайла Коша в Берлі, п. Дра Івана Куровця в Калуші, п. Іос. Калужницького п. к. судію пов. в Перемишлі. — Марія Лотоцька зі Стростяниці 5 Корон Дністер. — Марія Смішко 5 К (Дні). Мечиславу Оссовському у Львові, Льва Геца УСС, Володимир Дорош в Бриняках церковних, Леська Біленького Уч. VI. кл. гімн. в Ярославі. Евгена Бобовника Уч. VI. кл. ак. гімн. у Львові — Людмила Шевченко 5 К.: п. Ольо Левкевичу в Перемишлі, М. Говртка поруч. УСС, Пелесю Паукину абсолвенту укр. ліцея Лози, Стефу Назаревич абол. укр. ліцея Перемишль, Евгению Очабруксву Глумче, Галю Ільницьку абтуріентку українського ліцея Перемишль. — Скарбек Олімівіа 15 К.: п. Івану Тисову жену свящ. в Хлівчанях, п. Клементину Байнорівну учительку в Пукові, п. Йосифа Лисовського касієра Союзу Кр. пп. Івана Семчишина і Ан. Окниша урядників Нар. Торговлі. — о. Іван Бордуєв в Бережній 5 К (Дні): і кличу на ту квоту всіх свящ. стрійського деканату. — Свістель Франц четар 10 К (Дні): старш. лікаря д-ра Осипа Залужного, д-ра Володимире Білосора, поручника Мірона, Луцького і лікаря запасного Коша УСС, Костя Вовгіду. — о. Александер Тржесьньовський 10 К.: Волод. Двдінського надінжніра в Сяноші, В. Манастирського в Сяноші, Гр. Демчука проф. в Сяноші, п. Марію Стангенберг учит. в Юліні і о. Романа Дрималика пар в Стростяніці. — Іван Стецьків полєва почта 295 5 К (Дні): п. Зуау Чичульну учительку в Ріпчицях, п. Юліана Карпінського Рісі 1/77 в Ярославі і товаришів 33 полку красної оборони Гриня Волосанського, Ів. Пика і Василя Соболя. — Миськів в Семен, хорунжий, поч. пол. 79. 5 К (Дні): о. Дмитра Бахіяського, Тустановичі, Людвика Ганкевича, хорунж. 55 пп., Михайла Клоесевича, кадєт асп. 55 пп., Бієльц, Василя Цыоля, Глиняни, Дмитра Миськова УСС, Львів. — Олена Чичула, Дієстрик дубовий 5 К (Дні). — Лисковський Стефан, Долина, 4 К (Дні): Панство Париде Еміль і Анна (кожде осібно) учители в Долині, Іван Кочержук, учитель, Тура Мала коло Долини, Лев Павлович, учит. в Долині коло Долини, Іван Скоморський, учит. в Крехевичах, п. в місци, Стефан Личковський в Торговиші, пов. Товмач, евак. тепер в Долині. — о. Нічай Стефан, парох в Манастирку 10 К (Дні): д-ра Івана Куниєва, власителя Улицька зарубаного, інжин. Зенона Горницького в Раві руської, Теодозія Лещинського, офіцїла уряду подат. в Раві руській, о. Ів. Кадинського, парох в Волиці Комаревої і о. Льонг. Тустановського, пар. з Вільок мазовецьк. — Адвокат д-р Лонгин Озаркевич в Городку

впустоти, віде свавільного сміху, що відбиває в собі діточе блакитне небо. Я звернула ся за поясненєм до сестри, бо як не як, є ще й здорові діти „на Гвінті“.

— Вони всі із шпиталів — обясняє вічли во сестра, світловолоса „Reichs-deuts-he“ з го стрим носиком і тонкими, енергічними губами.

Так, дійсно — до котрого небудь, що на руках у матері я схлю ся, заговорю, кидає собою мов в страху у бік, не раде й глянути, ховає голову і кричить. Матерям се неприємно і вони оправдують дітний, кажуть їм подавати руку, кланяти ся, і бувають сердиті та діткнені у своїй надїях, як вони не хочуть того всего робити. Се є нестерпно сумне і я збентежено йду від них.

Від знаку сестри все тихне, лиш свічки на ялинці порскають світлим пилом і мов їде від них монотонний, дрібний шум, як коли мов ростєть мрака. Починаю свою скорбну річ: ось перевожу подібности в судьбі тої, що втїкала в світ за очі перед Іродом, так як неодад українська матір перед ворогом по ямах ховала ся, по лісах, аж прибила ся у край чужий, далекий, з дорозим тагаром на руках...

Се, що приходить тепер, є як войк, в внутренности душі видертий, люди силакують в душі камінь, скидають непосильний тягар від теплої, сердечної слюзи.

Не можу говорити, голос вьветь ся, і я скоро, штучно енергією, кінчу. Беру в руки картку заповнену в німецька перекреченими навищами, викликаую, кладу у миді рученьки таємничі пакунок, коробки, одїж, аж поки сїй довгий хоронід не згортають слуга за двері салі. Столя стють чим раз пустійші, барак світить ванном обдертий з прикрас і понурий як кожде незамешкане житло. Діти, що раз у рік

ят. 10 К (Дні). — Стефа Адриянович, Деревня 15 К (Дні). — о. Волод. Винявський, Гусне 5 К (Дні): о. М. Куновського з Матькова, п. Н. Яримовича з Корелич, о. М. Романовського з Либохори, о. П. Коблака з Орєва і о. І. Ліповського з Висоцька нижнього. — Кокоруд в Іван, Off. St. VI. 20 К (Діло): Вп. хор Гробельського і Шинкарюка, рах. під-оф. Кляйкала і Катрача, фельд. Скорупського і Ясіньського та цугсф. фон Цота етап. почт. 259, фельд. Кравчука і рах. під. Дачишина, усі 58 п. піх. — Орєст Чемеринський 5 К.: Мартусю Чемеринську Пітрини, Галишию Костинюківну Глиняни, Марійку Гаркаву Львів, Марійку Стеткевич Морала, Лілю Шевчиковську Гмінд. — Ірина Марєнін, Яворів 4 К (Діло): Веч. о. Михайла Твердохліба з Вербиш, о. Віктора Жука в Завадові і Впов. п-ю Олену Зраду з Лукова.

Просимо усіх Вп. Жертводавцїв придержувати ся форми оголошуваної в Ділі, значить ся насаперед пишє ся Імє, назвище, місцевість жертводавця а опісля по двох точках (:) в клинаних. — В тей спєсіб завадайте нам богате роботи, бо не траба буде кождої картки переписувати, а просто дасть ся її до друку.

При сїй нагодї пригадуємо, що жертви складає ся пятковою системою, значить можна не більше як пять осіб викликувати. Понад пять будемо очеркувати.

АДМІНІСТРАЦІЯ ДІЛА — Львів, Ринок 10.

Жертви просить ся посилати до кред. тов. „Дністер“ (Львів, Руська 20) ч. кн. 9888, повідомляючи коротко адміністрацію „Діла“ і ви кликаних.

ОПОВІСТКИ.

Український Народний Театр Т-ва „Бєсїда“ у Львові. Саля Т-ва ім. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.

В четвер дня 15. лютого „Степовий Гість“ драма на 5 дій Б. Грінченка.

Білети раніше набути можна в „Народній Торговиші“, в день предствалєня при касі від год. 5 п. п. Початок о год. 7. вечером. 2—2

Бібліотєка Товариства „Просїта“ отворєна кожного дня від години 4—6 вечером. 2—10

Самеучни укладуп. О. Солтиса до набути в книгарни Тов. ім. Шевченка Львів, Ринок 10. 4—3

Для 1 маьта 1917 р. відбудуть ся в Жовсї в „Народнім Домі“ о год. 11 перед пол. загальні збори філії „Сільського Господаря“. Просить ся о числену участь. — Виділ. 130 1—1

- - СКЛАДАЙТЕ ГРОШІ - -
- НА ФОНД НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ! -
(Адреса: J. Romanczuk, Wien, Parlament)

дїрвали ся яблєк та цукорків, їдять живо та голосно, як крїлики, оглядають на ходу ріжні паперові і бляшані дива, зиркають боком на ті, що в руках у сусїда. Крївї отвертї двері пхаєть ся мороз, з улиці доходить скрипучий танок діточих ніг, у якім помітна радість, начє похміле.

— Чому держите таку велику дитину на руках? — питаю ся чоловіка з чорним, розкошланним волосєм, що полою кожука заслонює знасаючи ноги може осьмілїтної дїточки.

Обернув на мене червоні очі і сплєкав:
— Тому, що вона — сирота, мама на Гвінті померла, прошу панї...

Бідачискої він живе ще після понять старого часу, означує людські болї і житві факти старими назвами, він же не прибив ся душою до того трагічного берега, де вартости признанї ще втєра вічним, нинї стали сентиментальною завадою, що їй відкидає без скрупулів сучасна anima in litans...

Кидаю останні річи між жіночу юрбу і виходжу на простір. З усіх секцій пливають струйками діти, руки у них повні всиким велємим крамом, шпальи зуховато почіпленї від бадьорости, ноги підстрибують незвично на деревляних підшвах.

Вечером я вийшла на битий шлях і в котрий барак поступила, всьуди гради ся на долїках діти. Вони призвабули солодку рїздєнку кути, якої тут не мають, і щораз торкали питаннями старих, що сиділи серед тяжкої застанови, оперши скорнілі лиця на долоньх.

Матря Гринєвичєва.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 14. лютого 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Група війск Макєнзєна: Не було особливих подій.

Фронт архикнязя Йосифа: На південь від Бекас відперди ми кілька російських наступів. На дорозі від Валспутни здобули наші війська російське становище; опісля неприятель, щоби його віданкати, виконав заром сильні протинастєви. Полонєно 23 офіцїрів і 1200 жовїрів і здобуто 12 машинових карабїнів, 6 метавок мін і 3 гармати.

Фронт кня. Баварського: Нема нічого оголосити.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ І НА БАЛКАНІ.

Бєз змїни.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гєвєр

з НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 14. лютого 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск баварського наслідника престолє Руппрехта: На північній берєзі ріки Анкри неприятель вїз далї наступи по дуже сильнім артилерійським підготєвленю і при ужитю значних сил піхоти. Перед полуднем атакував він два рази на південь від Серр. Оба наступи відперто в боротьбі в близька. Часті неприятельських війск, які усадовляли ся перед фронтом, розігнано в протинаступі білим оружєм. Завважанє готєвленє дальших відмог на північ, а по полудни та кож на південь від Анкри, вшла наша артилерія під успішний огонь нищєня. Аж до Сомми була також в інших відтинках гакож в ночи сильна огнева боротьба.

Група війск німецького наслідника престолє: Наступи наших вїдїдних відділів в луку St. Mihiel і на західнім стїні Vogesiv були успішні.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт князя баварського: Не було ніяких особливих подій.

Фронт архикнязя Йосифа: В відтинку Мештанєштї осягнули вчєра наші війська новї успіхи. Здобуто присуломє кілька російських становищ і вдержано їх проти нагаланих протинаступів. Число полонєних побільшало ся на 23 офіцїрів і над 1,200 жовїрів, добича на 3 гармати, 12 машинових карабїнів і 6 метавок мін.

Група війск Макєнзєна: Здовж Серету і Дунаю гарматний огонь і перепалки возищї.

Македонський фронт: В Луку Черни наступи Італїїць в шїм відобранє гір на сїд від Паральова, мимо ожидєної огневої дїяльности, остали бєз ніякого усїху.

Перший ген. квартирмєстер Людєндорф.

В справі української воєнної бібліографії.

Нам прислано стєжу відозву:

Отсим звертаєть ся підписаний в другє до П. Т. українського громадянства, а передовсім до шановних письменників редакторів й видавців, як неменше до наших хвалєних Товариств з українним прозаєм надсилати підписаному свої видана, всякого рода воєнні публікації, часописи, журналі, а навіть поодинокї часовні вїзїрки (спеціально розгодить ся о публікації і відзиви чужої прєси про нас), з яких можна б користати при укладї таких публікацій, як: „Загально українська бібліографія за 1914—1917 рр.“, при виданю „Голосів жової прєси про українську справу в часї світової війни“ або при укладї „Українського народнього помєника“, при виданю білих публікацій, видани на протядє містїли б ся всі публікації, виданї в протядє воєнної пори, всі важнїші вїдзиви європейської прєси про нас і де агадувало б ся всіх Українцїв, що згинули на полї боєво наслідком воєнних походів і рап, або як жертви світової хуртовини.

Щоб заузманє діло вповнї і вдовіло своїй метї та містїло по змозі весь друкований матеріал воєнної доби, підписаний звертаєть ся до всіх, що приязнують потребу такого виданя.

щоб зволити ласкаво підпомагати розпочату справу і надсилали підписаному всім хоч би найдобріший публікації (своєю та чужою видана). українські передові часописи й журналі, передові потреби: „Діло“, „Нове Слово“, „Русляк“, але в 1914 р. голоси чужої преси (лілі № 1) або витинки замітки з докладним значенням де, коли, в яких числах друкували ся), а також велико-територіальні ілюстрації, маючі, передерісі листки, фотографічні знімки, що зображають наших людей, героїв жовнів або наш землі.

Повідомити потрібні є вострі оповістки, оголошення, відозви, маніфести, протести, програми, пам’ятки, публікації, карти (мали) і тим подібні друку, які появили ся на протязі від 1. січня 1914 р. по нинішній день, однаково в якій мові вони печатали-б ся (кирилицею, гражданкою, латинкою, готиком, турецьким чи жидівським письмом) як тільки в даній публікації чи статі хоч словом згадується ся про Україну та українців, — а підписаний зобов’язується після видавничих проєктованих праць весь аірваний матеріал ним і дружини — віддати на власність „Українського Воєнного Музею“ або „Наукового Тов. ім. Шевченка“ у Львові.

З окрема звертається ся підписаний з укліною просьбою до всіх українських авторів, письменників, публіцистів, редакторів і видавців, які друкували чи надавали що небудь друком в часі 1914—1917 р., або поміщували свої праці в чужих часописах, журналах і збірних виданнях, щоби підписаному надіслали свої твори, або у відлиці (на підставі автоліній) подали заголовки тих праць, статей чи заміток. Різночасно зв’язується ся підписаний просити П. Т. українських авторів о ласкаве відкрити своїх критиків та псевдонімів, що ними підписували свої праці, бо проєктована „Загально українська бібліографія“ містити не при кінці „Показник“, в котрім буде розказано по змозі всіх критиків і псевдонімів, як також позабудинний список авторів брад з заголовками їх писань. В кінці просить автор цих стрічок піти українське громадянство, щоби зволило повідомити підписаному про смерть кожного українця (будь він інтелігент, селянин чи робітник), коли тільки познати на полі бою, або помер наслідком ран, хоріб у шпиталі, щоби можна було всіх тих записки й незвістних борців героїв, як не менше жертв ворожій інвазії зановговати ад регресивним гігієнічним в майбутнім воєнним поминку.

Передові пожелани є фотографії і коротенькі некрологи погибших у війні Українців.

При тій нагоді кай вільно буде відписано му докласти природну подяку всім тим високо поважаєм Добродіям Жертвдавцям і Співробітникам, які причинили ся до призабаря бібліографічного матеріалу для названих публікацій, або чинно помагали підписаному при їх укладі. Ось названі тих ВПоважаних Добродіям: Радник двору Олександр Баранський, д.р. Богдан Баранський, І. Вєцькозький (Прага), А.н. Бабюх (УСС), Теофіл Бундак, д.р. Гр. Величко, ред. Г. Гордій, Катря Гриневичева (Глинка), В. Діковський (УСС), ред. Дмитро Доница (Швайцарія), ред. Вол. Дорошенко, Іларій Жидан (Загреб), ред. Андрій Жук (Відень), Михаїл Залізний, проф. Вол. Калинович (Відень), Зеновій Козіньський (Кор. Польське), радник двору д.р. О. Куличківський, о. Я. Левіцький, Левко Левкий (УСС), Т. Мойсєвич (УСС), о. Євген Монібонович, д.р. Олекс. Назарук, ред. В. Степанківський (Львова), д.р. І. Стрицький (Будалешт), Ю. Штурмєлек (УСС), А. Южків (Швайцарія), редакції: „Буковина“, „Вісник Союзу визволеня України“, „Діло“, „Мілонара“, „Нашої Школи“, „Українського Слова“, „Україна“, „L’Ukraine“, „Ukrainisches Kontrollbureau“ і „Штахія“, а з товариств: „Прогіта“, „Науков Тов. ім. Шевченка“, „Укр. педагогічне Тов.“ — всілякі в нужині підпомагали редакції: „Niviska Novine“ (Загреб), „Nova Reforma“ (Краків), „Korrespondenz der Nationalitäten Rußlands“ (Бєрн—Швайцарія) і „Reichsritt“ (Відень).

В надії, що й аргіт відуть слідами названих ВП. Добродіям, ожидає підписаний негайних посилку, друку, публікацій, щоби міг приступити до остаточного впорядкована і зредагована бібліографія хоч за 1914 рік.

Адресувати просить ся: Іван Калинович, Борислав (Галичина)

ЖЕРТВИ

На школу ім. мн. Льва у Львові на Личакові дожили (в коронях) на вклад. книж. Кред. Тов. в „Лістер“ ч. 9980 дальші жертви слідує:

- о. Михайло Козак Темьохівці 3 —, гр. хат. уряд в.р. Ходорів 15 —, о. Мих. Шуминдо Стрийці 18 —, о. Орест Солтикевич Улюч 26 —, о. Ів. Щуровський Стінава 2 —, о. А.

Сталник Николаїв н. Д. 5 —, гр. хат. уряд парох. Николаїв 3 —, о. Ів. Грицишин Ліщина 2 —, о. Пав. Бєвичський Галичина 5 —, Кар. Юр. Проць Баня кошовська 10 —, о. Богд. Єліяшевський Зашків 10 —, о. Прокіп Тис Хлімачини 2 —, о. Йос. Галыч 2 —, Марцеля Фальорик 2 —, гр. кат. комітет парох. Стебник 96 16, Мих. Кіш Трудовач 1 —, Ярослав Колтунюк Львів (збірка з комерсу в честь Ва. д-ра Федака) 40 —, о. Володислав Ільницький Ясінка масьова 4 —, Юлія Любинець Биджеїв 6 —, Управа школи ім. кн. Льва на Лучакові складає отрим сердечну подяку шедрим жертвodawцям. Просить слати дальші ласкаві жертви на книжочку Тов. „Лістер“ ч. 9980. Львів, вул. Руська. 137

ПОДЯКА.

Подобало ся Всевишньому вислати на нашого Батька бл. пам’яті Василя Коренця, смеритован директора школи на Ланях в Стрию, тяжку неаугу що закінчила ся незапно його смертю. В тім часі дізнали ми моральної помочи в потіху від многих людей, що старали ся облекшити нашому батькови тяжкі його хвалі та віддали честь його пам’яті. Тому дякуємо передовсім о. совітникови Галаятові, що заступив йому в тих тяжких хвалях сина і священника, ваємотрюючи його са. Тайчями на дорогу вічності, та попрашав його гарним словом похоронним в церкві. З окрема ми богато винні паньстау Галаятам, що були йому наче за рідні діти, коли нас ворожа інвазія а ним на довгий час розлучила. Відтак дякуємо о. Н. Гриньовському за провід в похоронах, оо. В. Марчакови, що трудив ся в тій цілі аж з Грв’яго, К. Петрушевичева, Н. Матковському, Й. Савицькому і кс. Кшановському, Хв. братствам церковним, Ва. п. інспекторови Ф. Соколовському, Ва. стрійському учатьстві, що устами довголітнього товариша праці і приятеля Покійника, Вп. п. С. Левіцького поарашало нашого батька в гарній бесіді нагробній, Ва. п. директороци І. Кравачиннови, доглядцяму приятелеви нашої родині, за прегарний похоронний спів, Ва. персоналеви краєвого Союзу госп. торг. спілок в Стрию, дуже привязаному й живо відданому нашому дорогому батькови а своїму доброму директороци, за дуже гарний вінець на домовину, Вп. п. директороци І. Чабакови, і другим товаришам і приятелям та вчитателям нашого батька за ласкаву участь в похоронах і заяву співзуга з нами в тім тяжкім смутку й жалю. Всім щире і сердечне Спасибі! В Стрию, дня 10. люня 1917.

Опечалена родина:

- Йосафа, вдова;
- Олександр І Денис, сини;
- Мелляні і Ольга, синові;
- Марія Устияновичева і Софія Калуська, доньки;
- Володимир Устиннович І д-р Володислав Калуський, зяті;
- Івк. Володимир Дутка і Максим Дубовець, швагри;
- Сефія, Юліан, Роман, Олександр, Анна, Марта, Мадя, внуки.

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Михайло Качурян в Окени, нов. Товиш, шукає жінок Мадя, дітий Анни, Каталія і Михайла. Відповісти слати на адресу: Гр. хат. Урад парох. Рудко в Львові. 134 7-2

Настя Андрухона, Глинка, Вірвани 11. Долішня Австрія, пошукує Грци Андрухона, Медеведиц, Бушач. 2-2

Людей в Ченошкова, нов. Вроди, прощу, щоби доносили жей, де перебуваєт мов жінка Анна Лотоцка і діти, а їм скидати мою адресу, ніб де саме зараз знашуть, або вгадують. Wasyl Kotasyky, Wisn. 19. k. a. k. Kriegspital-Grlzing Baracke 42. Saal 1. Bett 19 129 1-1

Оголошення.

Абсолютна школа торговельної „Прогіта“ гланде посиди при кнїг Уєр. Каст в ахлітній Галічці на Сєвон. Відомість Іван Пєвський, радник судової, Litig and Humboldtstr. Nr. 31. 56 6-6

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Філії „Просвіти“ в Должці
Щобудуть ся в мѣстї Лєвєм на Горішину для 1. верта 1917 о год. 12. в полудне, а без огляду на часе устанкє о 1. год. по поладу аї саблучнєм порядком засѣданє:
1. Зѣст а діяльностє уступающего Вѣдлу.
2. Вѣбр нового Вѣдлу.
3. Вєстєвї а виснєтє.
131 1-3
Просить ся читальні „Прогіта“ Должичини вислати своїя делегатє, бо особїм повідомленєм про Зєчєвїє Загальні Збори Філії не виславє са.
Ва Вѣдл.:
ДОМЕТІЙ ПОТОВИЧ ОМЕЛЯН НАВАРЕВИЧ
ГОЛОВ. СЕКРЕТАР.

ВИІМКИ з українсько-руського письменства XI—XVIII століття для всіх клас середних шкіл
Володимир Д-р МИХАЙЛО ПАЧОВСЬКИЙ
ІІ виданє. — Цїна К 1.50. Порто висл. Зїє., веруєтє 50 а
Замовляти: Книгарня Наукового Тов. ім. Шевченка
Львів, Ринок ч. 10. 14 B 4-4

„СВІТ“ „СВІТ“
Приймаєтє ся замовленя і передплату на ілюстрований двотижневник для українських редакцій
„СВІТ“
Що після довгої перерви, з дня 15. о. м. почне ІІ. рік свого істнованя й появляти меть са 1. і 15. кожного місяця в обємі 16—32 ст. друку, під редакцією А-ра ДЕНІСА ЛУКІЯНОВИЧА.
Річна передплата вносивтє в Австрії 12 марок, в Німеччинї й окупованих областях стїльки марок, згл. рублєв.
Кождому, хто надїшло свою адресу вимлеть ся 1. (гравіє) число даро.
Гроші і писма слати тїльки на адресу Адміністрації „Світу“ — Львів, Курновч ч. П. 128 4-3

Не на один, а на десятки літ варто купити і зберігати
Календар „Прогіта“ на р. 1917.
Повість а нашой славної минути, оповіданя, казки, народні, смішні а сучасні подїї українських героїв жовнів і стрійчан, статї літературно-науковї і публіцистичнї та численнї ілюстрації — не тратить ніколи на марость.
Цїна лїт 2 мар. 50 сот. На зачєвїє порто треба долучити 30 сот., разамісдованє 55 сот.
Продавєтє тїльки аз готїаку.
Замовленя і гроші слати на адресу:
Канцєларія Товариства „Прогіта“ Львів, Ринок ч. 10. Уш 21-7

Успішна поміч
для терплячих на скривленє тіла і горби (статинна зростаюча) через пошеєт лічних горбєв орталедічних у дітїй і старших осіб. Лучше хоробї зараз вєрнатї, як лїзю. Колючно треба вєратї ся особисто.
Дяк інвалідів штурні вули і ноги (протєзи) систему швайцарського і американського.
УВАГА. З пречєм лїзю вєдло і розширєєтє відеричєстє пошєчємє замовленє тїльки до 1 верта с. о. Приймлю від год 10—1 і 3-6. Рєпєрорт. директор Фіа, закладїє загр. лічнєч ортолєдїчних — Львів, вул. Пєвмєрська ч. 12. і. п. 113 2-3

Дуже важне!
Хто хоче без училища вєучити ся са ілєстєрєк, вєхай замовити собі сєчєє українськє-німєцкєй
САМОУЧОК
укладу О. СОЛТИСА (3-є виданє). Цїна 1 К 40 сот. в поточнєм оплатє 1 К 50 сот. (10 штук 12 К 80 сот. 25 шт. 30 К 80 сот. єкє опдєчєсло). Виславєтє са вєчє аз готїаку. Замовленя і гроші прощу прислати на адресу А. ОКПІЦІ, Львів, вул. Кєдєльєчє 4-4.
Увага! Сєє Самоучок ушєчєлїєтє ілєстєрєк вєрбєрєнєного жєє способу научаня! Вєжєє і для учєчєдє тєбєчєчєх почєчєчєтє ілєстєрєкє мови, на тєлєм учєчєдєтє пригєтєвєчєчє са до вєступаня ілєстєрєкє.
70 14-3